

Предузеће „Магнохром“ освојило производњу синтермагнетита

Ранковићево је данас град у Србији кога често посећују. Окружен планинским масивима Столова, смештен у питомој долини на обалама Западне Мораве и Ибра, на раскрсници путева који воде за Скопље, Чачак и Крушевац, повезан железничким другима уског и нормалног колосека, град се све више шири и изграђује. Из свих крајева Србије, долазе људи у посету граду. Често се могу видети групе љака или излетника у посети Ранковићеву, фабрици вагона и поносу града предузећу „Магнохром“ првој нашој индустрији високо ватросталног материјала.

Најмодернија фабрика у Европи

На обали Западне Мораве на широком „Краљевачком пољу“ изграђена је фабрика „Магнетита“ чији димњаци стрче високо у небо, са великим и пространим халама у које су смештене ротационе пећи, млинови, пресе и многи други уређаји, који служе за производњу синтермагнетита, хром магнетита, и опека, без којих се не може замислити рад у високим пећима железара или у ливницама. На овом месту никла је нова индустрија високо ватросталног материјала. Фабрика је завршена прошле године и снабдевена је најмодернијим уређајима за производњу синтера и опека, тако да се убраја у највеће и најмодерније фабрике ове врсте у Европи.

Освајање нових производа

Иако младо предузеће, „Магнохром“ без неких нарочитих искустава у раду, оно је ипак успело да у току ове године постигне значајне резултате у производњи синтера. Тако је освојена у потпуности производња синтера, а ових дана се је започела по први пут и са производњом формних опека.

Синтер кога производи „Магнохром“ одлично је квалитета и ватросталнији је и издржљивији од иностраног кога смо до сада увозили са стране. Многа инострана предузећа која су извршила куповину синтера код „Магнохрома“ по извршеним пробама најповољније су се изразила о високом квалитету „Магнохромових“ производа и ватросталности.

Нове доградње

У току ове године завршиће се и изградња велике тунелске пећи. Грађевински радови на великој хали тунелске пећи већ се приводе крају, и ускоро ће почети монтажа саме тунелске пећи и уређаја за ње. Завршетком радова на тунелској пећи и пуштањем у погон „Магнохром“ ће почети од идуће године производњу високо ватросталног материјала пуним капацитетом. На тај начин наше железаре ћеће више увозити високо ватростални материјал из иностранства већ ће га куповати у земљи.

Уштедиће се милионске суме и девизе које се сада плаћају иностраним фирмама за увоз. У задње време за производе „Магнохрома“ све је веће интересовање страних купца, који траже пробне узорке. Не само да купују из Европе, већ и из Америке,

Азије па и Јапана, све више се интересују за „Магнохромов“ синтер.

Није редак случај да се у „Магнохрому“ нађе на странце који обилазе фабрику, интересујући се за производњу синтера и за услове куповине.

Колектив Дрвног комбината одрекао се вишка фонда плата

На последњој седници Радничког савета Дрвног комбината једногласно је прихваћена одлука да се постојећи вишак фонда плата не дели радницима и службеницима, већ да се исти употреби у репродукцију: да се прошири производна моћ комбината и да се отпочне са изградњом новог пута Богуговац—Чемерно. Ова одлука радничког савета има неоцењив значај за сам колектив који је био при блиској ликвидацији јер је постојећа дрвна маса у Гочу и Жељину исцрпљена за масовну експлоатацију.

Иницијатива директора Дрвног комбината инж. Николић Николе је за сваку похвалу. Он је први покренуо овај предлог узимајући у обзир следеће моменте: 1. Завршене великог броја радника на изградњи овог пута, а касније у експлоатацији дрвне масе која је већ добрим делом доживела за експлоатацију; 2. Велики економски значај за сва села која нису имала приступачан пут за изношење својих пољопривредних култура на тржиште; и 3. што ће од продужења рада Дрвног комбината и заједница имати велике користи, јер ће радни колектив путем акумулације давати заједници допринос за изградњу наше земље.

Раднички савет Дрвног комбината на својој седници донео је одлуку да се на синдикалним конференцијама постави ово питање на дискусију. Конференције су одржане на свим радилиштима; огромна већина је прихватила одлуку радничког савета, а незнатна мањина је била против. Разуме се да су ово били углавном они радници којима није основни извор прихода ова месечна зарада.

Ради илустрације навешћемо две карактеристичне синдикалне конференције на стругари и радилишту пута Буковиц на Жељину. Сам почетак конференције у стругари био је прилично неприпремљен, дискусија се одвијала све јачим тоном. Једна мања група радника која је због смањења производне моћи у стругари премештена у Секцију за изградњу путева СНО припремила се и енергично захтевала да се вишак фонда плата подели у цевове. Разуме се због чега су они то постављали тако енергично: пошто више не раде у том колективу, било би добро да се узме нека пара. Још је интересантнија била синдикална конференција секције за градњу пута на Буковику. На овој конференцији су били главни покретачи три члана Савеза комуниста, који су организовали неке раднике да енергично захтевају поделу вишка фонда плата. Ако погледамо и анализирамо ове чланове Савеза комуниста онда ће нам бити јасно зашто су они

Освајањем производње формних опека, „Магнохром“ ће ускоро постати стуб наше дрвне металургије и својим производима ће у потпуности задовољити потребе наших железара за високо ватросталним материјалом.

Б. Митковић.

тражили поделу вишка фонда плата: Пре свега није им било главно занимање и материјална база овај рад, већ су били привремено овде, а код својих кућа имају земљу.

То су Радловић Никола, запослен у комбинату пре годину и по дана, Куреповић Рафаило, има око 7 хектара земље и Љубомир Стојановић, који сада одлази у ЈНА.

Овај иступ недостојних чланова Савеза комуниста је за сваку осуду. Они су пре свега полагали од личних интереса не мислећи шта је боље за заједницу у којој живе. Ваљало би да се њихове организације позабаве да ли их и даље треба трпети у чланству.

После жучне дискусије на радилиштима Дрвног комбината, донета је правилна одлука свих радника и службеника. 85 процената гласало је да се не дели вишак фонда плата, већ да се отпочне са изградњом пута Богуговац—Чемерно, а 15 процената гласало је да се вишак фонда плата дели.

Можемо да напоменемо да је на оних 15 процената прилично имала утицаја деоба вишка фонда плата у „Западно моравском електричном предузећу“, „Каблару“, Фабрици вагона и др.

Лукић Живорад

ЕЛЕКТРИФИКАЦИЈА СРЕЗА

УПАЉЕНА ЈЕ ПРВА СИЈАЛИЦА У БОРЧИ

25 јула о.г. на свечан начин упаљена је прва сијалица на северо-источној страни „Борче“, у малом засеоку Сирче. Недавно је писао наш лист о самопожртвовању и иницијативи грађана овог краја на извођењу електрификације, па ипак још једном треба истаћи даље и ако је био највећи сезонски рад на пољопривреди, за непуну четири месеца електрично светло је захваћило село.

Један стари чича - од око 70 година између осталог овако каже о електрификацији свог села:

„Ето, ко је од нас старих могао да замисли и верује да ће овде код нас једног дана доћи светло и да овде свира радио. Ја никада, а ето данас видиш. Баш нам се диве људи из суседних села. Онуда скоро свакодневно пролазе Милавчани и Печеножани и сви нам се чуде како смо успели да овде доведемо светло. Е, не би наљало да смо послушали оне који се нису радовали овоме, као стара Милева из доњег краја када нам овако рече:

Опозив у Витковцу

На да 2 августа ове године, у Витковцу су одржани избори за опозив председника општине Ранковића Милорада који је водио „газдушку политику“, штитећи газде, своје пријатеље и сроднике на сваком кораку. Приликом избора имао је за претставнике и заменике тројицу газда и једног бившег келнера Владимира Томића.

Неколико пријатеља Владимира Миленка и Томића утицали су на бираче на свемогуће начине да гласају за Милорада Ранковића. Бивши жандарм и четник Божовић Миодраг, пријатељ Владимира Томића, ишао је на дан избора по селу и агитовао говореници да „ко неће да гласа за Ранковића нека и не долази на изборе“. Затим је плашио народ да ће на његово место доћи комуниста за председика и слично. Други пак, као Милош Јелчић, Михаило Гуљић и Милорад Ранковић (досадашњи председник) цео дан за време избора упадали су на биралиште и на разне начине покушавали да унесу забуну међу бираче. Тражили су од појединих бирача да износе листиће ван биралишта, да им они попуњавају и заокружују имена и слично. Нарочито је био дрзак и на моменте безобразан Јелчић Милош, сељски беслобичар, који

је седео на биралишту и ометао рад бирачког одбора. Када му је председник скренуо пажњу да не омета рад, хтео је да се туче и наставио је са пресретанјем бирача и наговаранјем кога ће да гласају. Ових неколико бунтовника успели су да на биралиште доведу и неколико жена и баба које никада до сад, од ослобођења, нису гласале. Довели су бабу Милорада Ранковића и жене Миленка Томића и Косте Јелчића. Сестра Милорада Ранковића говорила је по селу да ће бити пића ко гласа за Ранковића. Појединци су били спремили пиће за весеље јер су се надали да ће им успети, као што је газда Радомир Симић.

Али и поред свих акција газда из Витковца и њихових пријатеља, народ овог села гласао је за свог претставника, а за опозив досадашњег председника Милорада Ранковића. Изгласавањем неповерења досадашњем председнику изгласано је неповерење и свим осталим недријатељима у селу, свим бунтовницима и беспосличарима. Свима је стављено до знања да народ села Витковца иде крупним корацима напред и да ће радити за срећнију и бољу будућност села и без оваквих који су са овим изгубили све своје наде.

С. Лукић

СА КОНФЕРЕНЦИЈА СРЗ

Са ванредне скупштине у Кованлуку

На дан 24 јула т.г. одржана је ванредна скупштина СРЗ „IV Краљевачки Батиљон“ у Кованлуку, а у циљу спровођења у живот Уредбе о имовинским односима и реорганизацији сељачких радничких задруга.

Скупштини су присуствовала скоро сва домаћинства, односно њени чланови који активно учествују у раду задруге. Када је утврђен напред означени дневни ред, прешло је се на дискусију у којој је учествовала већина задругара. У дискусији су учествовали и службеник Среског Савеза као и агроном при Савезу који су такође присуствовали скупштини, дајући извесна објашњења по питању регулисања имовинских односа у СРЗ, као и о значају Закона о земљишном фонду и перспективи сиромашног и средњег сељака, гледајући кроз Закон о земљишном фонду, када се спроведе у живот, онемогућење експлоатације.

на селу која се још увек јавља и то код оних људи који падају под удар Закона о земљишном фонду.

После дискусије прешло се на коначно решавање по питању СРЗ. Сва домаћинства која су (а то су већином имућна) на дан 17-IV-1953 год. изјавили да ће изаћи из СРЗ-остали су при својим.

Како број домаћинстава у овој задрузи чини гро оних који су се изјаснили за излазак из исте, то је домета одлука да се избере ликвидациона комисија која има за задатак да регулише у потпуности све имовинске односе између СРЗ и задругара. У комисију су ушли пет задругара и то: Милутин Борчевић, председник СРЗ, Слободан Рачић, књиговођа, Бранислав Радисављевић, члан Управног одбора, Жарко Лазаревић и Василије Јовановић. У састав ове комисије улазе још четири члана које одређује Срески Народни одбор и Срески савез.

Кроз дискусију пали су предлози за оснивање нове земљорадничке задруге у Кованлуку, за коју су сагласни сви задругари, али је одлучено да после ликвидације СРЗ, оснивање нове земљорадничке задруге буде ствар целог села.

Славко Мршовић

РАЗГОВОР У САМАИЛИМА

На дан 25 јула 1953 године одржана је конференција задругара СРЗ „Навле Јакшић“ у Самалима. Пошто је управник задруге друг Радослав Плазинић поднео извештај о досадашњем раду, који је био врло плодан, конференција се бавила разматрањем следећих питања: Реорганизацијом СРЗ и коришћењем земљишта из земљишног фонда. После живе дискусије у којој је узела учешћа већина задругара, конференција је изабрала комисију од пет чланова за регулисање имовинских односа у СРЗ, и према постојећој уредби.

На конференцији је примећено да постоји интересовање како задругара, тако и сиромашних лица ван задруге, за одржавање једне шире конференције по питању коришћења земљишта из земљишног фонда. Осећа се тежња сиромашних лица ван задруге за стварање једног већег пољопривредног добра, а то мишљење преовлађује и код чланова СРЗ.

Р. Н. П.

— Ама шта се бакнете ви богу за дејима, тамо за „Борчом“. Оставите то, ми ћемо вам купити буре гаса па ће вам бити док сте живи. Ето, то нам није дало да пропустимо скоро ни једну недељу, а да не изађемо на рад и ми овако стари. Радивоја када смо критиковали, нисмо били у праву. Он је дао три бандере и ако ово светло њему лично неће да користи. Додуше највише су радили: Алекса, Раде, Тако, Бранко, Добривоје и још неки. Свако после, подице по повратку из фабрике, копали су рупе и постављали бандере, ал зато смо успели да поставимо линију дугачку око 3 км. Без ичије помоћи са стране, изузев „Магнохрома“, који нас је стварно доста помагао, ми данас имамо електрику“.

— У извођењу ових радова било је и негативних појава додаде један радник — отеклоше нам и однеше жицу са две бандере.

— Како то може да буде? Упита други.

— Е, то ћемо да видимо ко је, одговори овај и тиме заврши разговор.

М. Станојевић

ПРОРАДА ПИСМА ЦЕНТРАЛНОГ КОМИТЕТА СКЈ

Са Састанка ООСК у Дракићима

Два пута се нису искупили... Два пута се секретар ООСК није припремио да поднесе извештај о раду своје организације. Два пута су изгубили другови послати испред СК и 13 чланова СК. На првом заказаном састанку од 18 чланова било је присутно 6 а на другом 7. Двојица од 6 нису дошли... Ваљда због вашара...

Најзад састанак...

али неприпремљен

Позивало се по списку уз потпис, а он није одржан од 4 маја. Скоро три месеца људи су ван догађаја. Онда није ни чудо што су се и за недељу дана једва трећи пут искупили. Па и сада тројица нису дошли. Један оправдано, а други се „извакао“ да га не бирају за секретара. А кажу: „Милош је добар комуниста“. Ово не потврђује њихове речи.

Ни за овај састанак се није секретар припремио. Заборавио је да руководи организацијом СК. Пречи му је његов лични посао... Но, имао је и поред свега времена да се за 15 дана припреми и изнесе пред своје другове стање у организацији у вези и са писмом ЦК. Признаје да се по месец дана не виђа са друговима, да политику у селу воде реакционарни елементи на челу са Тихомирцем, који је вршљао по селу са четницима, а и сада покушава да наметне своју политику селу... Комунисти нису били упорни... Не читају и не тумаче нашу политику правилно. Али се зато међусобно гложе и свађају, причају по селу а не исправљају грешке.

Дискусија о чланарини а не о члановима

Секретар је отворио дискусију по извештају за његово „допуњавање“, јер га ни овог пута није баш „добро“ припремио. А о чему се дискутовало? Највише о чланарини коју нису многи платили ни за један месец у овој години... Нису имали хлеба, јер је расформирана СРЗ... А у сопственом ресторану су три шљивовице 36 динара... Свега три шљивовице за месец дана мање и чланарина би била плаћена.

Досадно му да долази на састанак јер...

Драгољуб је стари члан Савеза. Мислим од 1945 године. Сиromaшан је. Помагао је НОП а и пре рата се повезивао са напредним снагама. Не жели више да буде члан Савеза... А чија је ово грешка? Зашто је човек изгубио перспективу, разочарао се и отступа? Зашто жели да ради у ССРН и редовно да долази на отворене састанке Савеза. Међусобне размирице у овој организацији и запоставање идеолошког рада, празне расправе на неприпремљеним састанцима и низ других пропуста учинили су своје.

Овде се чланови служе лажима, да би оправдали себе. Марко је задужен да позове другове на један састанак. Послао је дете да јави друговима, али се извлачи. „Мислио“ је да ће се састанак одржати следећег дана. Очита лаж.

Само једна другарица члан Савеза. Али годину дана није долазила на састанке нити плаћала чланарину. Кажу да се дискутовало о њој... али је тек сада искључена.

Дискусија је показала апсолутни нерад

Није се могло из дискусије извући ништа позитивно. Ванпартијци се више ангажују на раду у друштвеним организацијама. Чланови СК парадирјују и траже запослење у граду. Окривљују СК што им није изашо у сусрет и запослио их... Хтели су чиновничке положаје, јер су „заслу-

жили“ својим радом у партији. Ово их је „деморалисало“. Чудновата схватања. Ушли су у СРЗ као свесни а изашли „деморалисани“. Изгледа да су се тако у раду „многа залагали“ па „исцрпели снаге“.

Нешто је радила организација народне омладине и ССРН, али је и ту рад замро. Организација Савеза бораца као да не постоји. На културно-просветном пољу се ништа није радило.

На крају су констатовали да почев од секретара нико се није залагао, нико није радио. А када се дискутовало о казнама сви су били против кажњавања. Све грешке, пропусте и недостатке су правдали. Многи или скоро сви нису се упознали са задацима које је поставио VI Конгрес. А сам извештај секретара, или боље рећи говорчић, не само да није упознао чланове са пропустима којих су свесни, већ ни са будућим задацима, кроз које треба исправити грешке.

На крају не изабраше секретара јер...

Нико неће да се прими за секретара а ово је пети састанак на коме се бира... Миле Весковић неће да носи тај терет а Рацо ће пре да се сложи са искључењем из Савеза. Висока свест људи, који треба да буду носници социјализма.

Дискутовало се до касно у ноћ... Скоро до зоре. Међутим цела дискусија била је шупља, бескорисна. А лека треба наћи, људе покренути из учмалости... На крају или изабрати секретара, или расформирати организацију а разуме се казнити нераднике и несавесне чланове СК. Нешто се мора учинити, јер је ово нездрава појава у нашим редовима.

Ж. М.

АКТИВНОСТ СРЕСНОГ ОДБОРА ЦРВЕНОГ КРСТА

Срески одбор Црвеног крста Среза жичког у Ранковићеву, на више својих седница претресао је питање здравственог просвећивања нашег села. На последњој седници, на којој је било заступљени поред лекара и чланова извршног одбора и начелници здравственог и просветног отсека НОС-а, дојети су закључци:

1. Да руководиоци секција, трансфузије крви, борбе против туберкулозе и подмлатка Црвеног крста, организују рад на селу, створе своје помоћно особље од чланова Црвеног крста, и свршених курсисткиња здравственог просвећивања.

2. Да се Месни одбори Црвеног крста повежу са масовним организацијама на селу, како би им и оне помогле за извршење предвиђених задатака.

3. Да Месни одбори Црвеног крста на селу, сада у другом полугођу, настану на масовном учлањивању чланства, како одраслих, тако и у подмладак. У првом полугођу нисмо ни апеловали на чланство, јер је народ био погођен сушом. Но, пошто је сада летина прихватила, време је да се озбиљно приступи масовном чланству у свим местима нашег среза.

4. Лекари ће обилазити села ради здравственог предавања стим, што би месни одбори и одбори општина организовали и јавили за које дане и у које време да дођу лекари.

Уверени смо да ће месни одбори и одбори општина схватити значај Црвеног крста који улаже све напоре на здравственом просвећивању нашег народа и помоћи да се рад побољша. Ако се месни одбори у заједници са одборима општина и масовним организацијама, више заложу у раду, биће успеха.

Драг. Видосављевић

ЗА НАШЕ СЕЛО

КОНЗЕРВИРАЊЕ СТОЧНИХ КРМИВА

Код нас постоје разни начини конзервирања крмива а најраширенији је сушење сена на сунцу, који је начин нама свима познат. С у ш е њ е м сточне хране на сунцу настају сад мањи сад већи губици и то: дисањем покошене живе биљне масе, ситњешем и расипањем нежних осушених биљних делова који су уједно и најкориснији, затим испирањем хранљивих састојака из крме услед росе и кише. Нарочито велики губици настају код сушења на сунцу код детелине, грахорице и других лептирастих биљака. У другим земљама спрема се тако зв. мрко сено, витаминско сено и др., а данас у земљама где је развијено сточарство као на пр. у Швајцарској, Енглеској, Холандији и др. земљама, највише се конзервира зелена сточна храна у сило-јамама и сило торњевима.

Доказано је и утврђено многобројним примерима да силажа повисује млечност по грлу од 1,4 до 4 литара млека дневно, затим се повисује масноћа млека од 0,2 до 2%, показује се добро за тов говеда, радни волови при тежим радовима не губе на тежини него још и добивају.

Силирање крме

Силирање крме састоји се у подвргавању крме врењу, услед чега сточна храна поприма благи киселкасти укус, а њени тврди делови посавјају меканији и ситнији. У силираној сточној храни накупља се тако зв. млечна киселина, која штити сточну храну од квара, на сличан начин као што млечна киселина штити кисело млеко, кисео купус, киселу репу да се не поквари. Сено губи сушењем и до 25% хранљивих састојака, а силажа највише до 10%. Силажу једе много боље

стока, а сем тога у њој има и витамина, који повољно утичу на здравље стоке.

Силажа се може употребити за исхрану крава, музара, јунади, радних волова, коња, оваца па чак и свиња. За ансилирање могу се употребити следеће биљке: кукуруз, кукурузна сачма, кукурузовина или како је наш народ зове кукурузна шаша, сунцокрет, сирак хелда, чичока-топинамбур, мрква, лишће купуса, кеља и келерабе, главе и лишћа шећерне репе, сточна репа, репичи резањци, цима од кромпира, кромпир, бундева, црвена детелина, дусерка, разне ливадске траве, затим слама и плева разних житарица у смеси са наведеним зеленим сточним хранивима.

Сем млечно киселих бактерија могу се јавити маслачно или сирћетне бактерије, које стварају маслачну односно сирћетну киселину, а исте штетно делују на сточну силирану храну, и исте се могу појавити ако је нижа или виша од наведених температура и то увек само уз приступ ваздуха.

Хладно и топло силирање

У главном постоје два начина силирања конзервисања зелене сточне хране и то хладни и топли начин. Најповољнија је за развијање млечно киселих бактерија температура од 25 до 30 степени целзијевих и од 40 до 50 степени целзијевих.

Стварање услова за развијање млечно киселих бактерија од 25 до 30 степени целзијевих зове се Хладно силирање, а стварање услова за развијање млечно киселих бактерија од 40 до 50 степени целзијевих зове се Топло силирање. Ова оба начина силирања или развоја млечно киселих бактерија врши се без приступа ваздуха.

За исхрану једног одраслог говечета у току 180 дана са дневним оброком од 15 до 20 кг. силаже требамо 2.700 до 3.600 килограма силаже. Ова количина запрема простор од 4 до 5 кубних метара. Према томе просторни садржај силоса износи по одраслом говечету од 4 до 5 кубних метара. Један просторни метар силаже важи отприлике 700 до 800 килограма.

У идућем броју дајемо упутство за изградњу најјефтинијег силоса на селу.

Инж. С. Басарић

Дискусија о радничком самоуправљању на железници

По свим синдикалним подружницама радних колектива железничког чвора Ранковићево одржавају се шире конференције на којима се разматра Нацрт уредбе о организацији, пословању и управљању на Југословенским

железницама, како би радници и службеници овог чвора дочекали сиреми преузимање железница на радничко самоуправљање.

Са обзиром да се ради о материјалу који није једноставан ни прост, синдикалне подружнице ложионице, станице, секције и срезова за одржавање пруге ставиле су свим својим члановима потребан материјал на располагање о коме се дискутовало по сваком члану на одржаним конференцијама. Пало је и доста предлога за разне измене и допуне, које, посебне комисије изабраве за то, срећују по подружницама, да би тако срећен материјал посладе земаљском одбору Синдиката железничара и диукцији.

Ст.

НОВИ МОСТ НА ИБРУ

У нашем граду, преко реке Ибра, гради се један од највећих мостова у НР Србији. И ако се цело процес изградње одвија тако рећи пред нашим очима, мало, можда и нимало нисмо упознати са новим објектом који ће улепшати наш град и повезати прекинуте саобраћајнице. Прозлазећи поред градилишта видимо читаву шуму скелачи већ се оцртава по који дрвени део гвоздене конструкције. Званично назив новог објекта је: Челични мост преко реке Ибра. Али није баш тако, као што у називу пише. — Да почнемо из почетка.

КАКАВ МОСТ?

При економском студију, који је претходно изради пројекта постављало се питање: Од којег материјала градити мост? Да ли бетонски или гвоздени? Ако би се радио бетонски мост, био би скуп због високе цене цемента — с једне стране, а са друге пак што би се у том случају постојећи стубови морали знатно преудесити. Ако се гради гвоздени мост, усвојили би се исти отвори, као што су били и на бившем мосту и користили би се постојећи стубови. Али за гвоздени мост таквих распона треба имати специјалан челик зван „St. - 52“, који наше фабрике још не производе. И тада се дошло до врло сретног, а са техничке стране до смелог предлога: Да се искористе делови порушеног савског моста у Београду. Тако су наши стручњаци решили питање квалитетног челика са претпоставком да ће се до њега доћи јевтино. Треба само са два Савез извадити гвоздену конструкцију и све делове који се могу употребити. Но, ми још нисмо на овај начин градили велике мостове и потребно искуство нам недостаје. Како ће се показати искривљени делови ове челичне конструкције по исправљању? Да ли

ће бити потребних квалитета и да ли ће се моћи уградити у нови мост? — Све су то била питања за дискусију. — Апроксимативним прорачуном пројектанти уштеде при изради моста на овај начин према бетонском мосту биће око 80 милиона динара. Уштеда на материјалу пак следећа: на челичној конструкцији 60 тона, а на бетонском гвођу 16 тона. Коначно, рачунајући на овако велику уштеду, нала је одлука да се приступи изради пројекта и вађењу делова порушеног савског моста. На сајмишту у Београду формирало се градилиште где се под сталним надзором пројектанта ваде челични делови из воде, исправљају и састављају делови за израду новог моста. У Ранковићеву грађевински део објекта је скоро завршен и сада се у главном ради на монтажи челичне конструкције која супцесивно стиже са сајмишта.

КОМБИНАЦИЈА ЧЕЛИКА И БЕТОНА

Нови мост има још једно обележје по коме долази у ред најзначајнијих објеката у нашој држави. Први пут се код нас примењује комбинација челика и бетона. Наиме, носачи моста биће челични, а коловозна плоча од преднапрегнутог бетона. — Наш срез има ту срећу да се ове новине раде на његовој територији. Сетимо се новог моста код Самиле који је недавно пуштен у саобраћај. Тај мост је рађен од преднапрегнутог бетона, материјала који се у технички напредним земљама увелико употребљава. У нашој држави саманлски мост је отворио еру изградње мостова од новог материјала.

Најтежа и најделикатнија фаза изградње моста на Ибру биће израда плоче од преднапрегнутог бетона. Када челична конструкција моста буде монтирана

извршиће се издизање целе конструкције (тешке око 600 тона) на средњим ослонцима на висину од 1,4 метара. То захтева велику обазривост и пажњу при раду да не би дошло до неугодних изненађења. По издизању конструкције извршиће се бетонирање армирано бетонске плоче, а потом пуштање конструкције у првобитан положај. Тиме ће се изазвати преднапрезање у коловозној плочи моста. — Завршењем овог објекта доказаће се да су наши стручњаци способни за решавање компликованих и тешких техничких задатака и да наше грађевинарство прати напредак који је постигнут у том погледу у свету.

Нови мост коштаће око 140 милиона динара, од којих ће се у овој години утрошити око 100 милиона динара.

Рок завршетка од стране извођача је 31-ХИ ов: године.

С обзиром на специфичност овог објекта и на његову близину, Управа за путеве и саобраћај Народног одбора Среза жичког, као инвеститор, сматра да би од велике користи била посета градилишту нарочито за млађе техничко особље. Шеф градилишта је радо пристао да нас упуту у цело току радова и да нас упозна са пројектима, затим и са проблемима на које су наилазили при изградњи. Требало би се упознати са радовима сада, када је почела монтажа и још једнапут када буде почело бетонирање плоче

Инж. Тибор Горник

Исправка

У броју 20 „Ибарских новости“ у рубрици „Поздрављају изазвар“ код првог је забута против болести „челичне крвасте“ потпуно се измарила грешка: уместо 15% раствора борозавне чорбе потребно је да стоји 1%, раствора борозавне чорбе.

О РАДУ НАШЕГ ПОЗОРИШТА

Јула месеца ове године, наше позориште је навршило четири године свога постојања и од 25 августа улази у нову сезону са освеженим ансамблом.

Поред других глумаца добија и два редитеља: Добрицу Раденковића, реномираног уметника, бившег редитеља Приштинског позоришта а пре рата управника многих путујућих позоришта а затим Душана Стојовића првака Нишког позоришта који долази као глумац и редитељ.

У прошлој сезони дато је 147 представа које је посетило око 22.000 гледалаца. У том периоду приказано је дванаест премијера од којих је најмање био посећен комад „Саблазан у долини Шент-флоријанској“ а најбоље су посећене представе са комадима „Два наредника“ и „Сеоска учитељица“.

Наше позориште је поред појединачних гостовања у околини гостовало и у Врњачкој Бањи од 1 до 15 јуна т. г. где је било добро примљено.

Пред крај сезоне управа Позоришта је организовала уз помоћ свих својих службеника попис целокупног инвентара и тиме потпуно средила своје материјално пословање, које је доскора било у приличној напору. До овога је долазило отуда, што су позоришну имовину користили поред разних друштвених организација и појединци. Позоришни савет у сагласности са директором Позоришта донео је одлуку да се позоришна имовина у будуће, не може никоме давати ван Позоришта сем у случају када нека друштвена организација даје приредбу у сали позоришта.

И на крају неколико речи о критици нашег Позоришта.

Не кажем да наше Позориште није имало својих слабости и недостатака због којих је онао број гледалаца. На пример: један од битних недостатака по моме мишљењу, је неплањска и неорганизована реклама. Стари плакати се не скидају после завр-

шене претсаве а нови се не стављају бар три дана пре извођења претставе.

Рекламирање претставе које се не одрже из било којих разлога не одлажу се путем рекламе како би требало већ публика остаје у недоумици да ли ће се рекламирана претстава одржати или не.

Затим сматрам неправилним свако отказивање претставе публици која се већ налази у сали. Претстава која је већ рекламирана, карте продате у извесном броју, публика већ ушла у салу, треба се неодложно приказати јер отказивање претставе због недовољног броја гледалаца неоправдано је и публика губи поверење у само позориште.

Сматрам затим за велики недостатак и следеће: неотварање благајне на време, а често се догађа да лице које продаје карте напушта своје место, те публика непотребно чека пред благајном.

Почетак претставе треба да буде тачно у заказано време.

Ови се недостаци дају лако уклонити а корист и Позоришту и публици биће веома велика.

Чини ми се, да се доста писало и говорило о слабостима нашег позоришта, а скоро се ништа није урадило на његовој популаризацији. И зато није никакво чудо да када наше позориште приказује један солидно припремљен комад, нема ни полуприну гледалаца у сали, али када дође из неког другог места трупа са слабијим програмом као на пр. Позориште из Чајка са комадом „Два букета црвених ружа“ — гледалиште је распродато дан раније!

Карактеристично је ово: позоришни Савет са директором Позоришта саставио је оквирни репертоар за идućу сезону и исти изнео у „Ибарским новостима“ од 5-VI т. г. са позивом јавности на дискусију, али ни до данас нико није ставио своје примедбе на овај репертоар нити изнео на свој предлог — вероватно је да ће бити критике на избор ко-

мада тек онда када се комад буде већ спремио и када се у њега уложи како труд тако и материјална средства.

Сматрајући да ни једном културном и јавном раднику нашег града и среза није свеједино да ли ће наше позориште моћи да нам у наредној сезони пружи оно што се од њега очекује те мислим да би својим предлогом, мишљењем и критиком могла много да се допринесе успеху Позоришта у новој сезони

Партизанска мајка

(са пута по Црној Гори)

Многи грађани из нашег града на дан Устанка Црне Горе обишли су своје познанике и рођаке у овој братској републици. Један од њих испричао ми је следеће:

У аутобусу од Иванграда ка Бијелом Пољу пошла се жена у црнини и тихо села на своје место. Путала је... негде на 6 километара од Иванграда ка Бијелом Пољу са леве стране пута пао нам је у очи леп споменик. Старица је замолила шофера да стане. Тихо како је ушла, сишла је из аутобуса и пришла гробу. Пољубила је хладан камен и загрлила га. И ми смо сишли. На гробу је лежиме словима писало: „Радомир Митровић — Народни херој“. Толико сам могао да прочитам јер сам гледао више у ову старицу. Претпостављао сам да као што је обичај чујем кукњаву. Но догодило се друго. Старица је рекла: „Одите децо. За више немам сина, а ви сте моја деца и загрлиши оне који су јој били најближи, око гроба свога сина повела је црногорско коло захтевајући да се пева.“

Са сузама у очима гледао сам мајку хероја и дивио јој се размишљајући да је таквих мајки у току народне револуције било доста и био сам задовољан и ако учествујући у болу са њом, кога је она савладала, што ми се пружила прилика да видим ову сцену која ће ми вечно остати урезана у мислима.“

Писма уредницима

Када су сандале биле готове, није хтела да их преузме обзиром да јој се нису допале

Често пута и кроз разговор као и кроз штампу слушамо и читамо о примедбама потрошача на извесне продукте наших занатлија. Једним делом те примедбе су и оправдане. Дешава се да укусу потрошача нашом израдом не задовољавамо.

Но, ми би хтели да преко нашег листа кажемо неколико речи о нашим потрошачима односно о једном мањем броју. Има један број потрошача који се према нама односи неправилно. Дође у радњу-предузеће поручи производ и када га ми завршимо и понудимо он неће да га преузме, а то је сасвим неоправдано. Исти потрошач, нешто касније наручи у другој радњи исти производ па га и тамо не преузме. Како ово на нас делује и како се одражава на нас материјално, само по себи се разуме. Ради илустрације навешћемо један пример.

Другарица Јулија Ђуковић, ученица овдашње гимназије, обратила се Гаврилу Антонијевићу обућару да јој направи сандале по њеном укусу. Мајстор Антонијевић јој је одмах наговестио да таква форма сандале какву она жели неће бити добра и предложио јој други крој. Како је она хтела да јој се направе сандале по њеном укусу он је то и прихватио. Када су сандале биле готове, није хтела да их преузме обзиром да јој се нису допале.

Касније се обрадила градском обућарском предузећу. Опет по своме укусу и опет их није преузела. Сандале које су јој направили у предузећу је чак носила у Бању и вратила се са мотивацијом да треба да се ставе на калуп да се мало рашире. Уз то је наговестила да ће кроз два-три дана доћи да их преузме. Ни овде их није преузела.

Треба наговестити да је она правила сандале чији се крој веома слабо носи и да их је врло

тешко продати другоме, изузев по веома високој цени.

Коментар, по овом и сличним случајевима препуштамо читаоцима.

Разниша обућарског предузећа и Гаврило Антонијевић, обућар

Зашто не ради градска библиотека и читаоница?

Библиотекар Градске библиотеке отишао је на годишњи одмор и библиотека је затворена до 15-августа. Нико од одговорних није ишао за сходно да нађе замену за то време. И не само да не ради библиотека, већ не ради ни читаоница. Мислим, да је и сувише говорити о томе шта значи када не ради једна таква установа, која је неопходно потребна сваком нашем грађанину.

Оставимо нека одговорни по овом питању размисле, да ли је заиста морало тако да буде и да ли је морала да се затвори Градска библиотека и читаоница пуних месец дана. Вучићевић

Две цене хлебу

а исти квалитет

Када је пре извесног времена дошло до снижења цене хлебу, предузеће „Исхрана“ почело је продавати хлеб по 24 динара.

Међутим, два три дана касније, појавио се из некарама и бели хлеб. Полубели је продаван по 30, а бели по 40 динара. Све ово трајало је кратко време, тако да је други или трећи дан продаван исти хлеб, као пре од 24 динара, али само за разлику са је сада стајао 30 динара, јер је како они кажу полубели хлеб, и ако наши људи виде да је прни, т. ј. исти онај хлеб који је продаван за 24 динара. И сада се многи наши грађани питају, да ли је потребно на овакав начин подизати цену и трговати. Вучићевић

Жича - царица српских манастира

придат жичкој цркви средином XIII века.

Мала црква св. апостола Петра и Павла која се налази позади манастира Жиче, подигнута је и што раније, и у њој је вршена служба божјица за време зидања Жиче. Та је црквица данас у врло оштећеном стању, јер су немци за време окупације 1941 године у њој држали коње, а по

одласку из Жиче упропастили су олтар и живопис.

Фреске у манастиру Жичи рађене су у неколико махова: од најстаријег Светосавског живописа остало је неколико делова у јужној капелици и певачким историјама, но и оне су у врло оштећеном стању и ако се не буду предузеле што пре потребне мере за њихово заштитење, исте ће у врло кратком времену бити уништене услед влаге. Живопис унутрашњости цркве и унутрашњој припрати (улазак у цркву) потиче из краја XIII века. Од тих фресака најпознатији су: композиција распећа, на источном зиду јужне певнице, затим велика композиција успела (смрт Богородице) изнад улазних врата као и огромна композиција 40 мученика, која су на велико одржаној изложби средњевековне уметности у Паризу побудиле огроман интерес код кул-

турног и уметничког света Запада. Такође је значајна и Жичка повеља (Хрисовуља) исписана испод композиције 40 мученика.

Од свог постивка па до 1941 године, Жича је у неколико махова рушена и спаљивана од Турака, Дрмана и Куделина, Бугара-Кумана и најзад од Немаца. Веће реставрације на Жичи вршене су већ у XIV, XVI, XVIII и најзад XIX веку. За време Другог светског рата Жича је много страдала. Источни део северне капелице заједно са малом куполом био је потпуно разрушен, али је у току окупације и после ослобођења делимично оправдан. Све споредне зграде ско манастира као што су биле: просторна народна трезарија, више коначка са монашким ћелијама, штампарија, библиотека са око 40.000 научних књига, репрезентативни владин конак, спаљене су као и бомбардоване од стране Немаца.

Ниједан од старих српских манастира и цркава није толико пута рушен и обновљан колико манастир Жича. Њени зидови запамтили су све страшне невоље српског народа, који ју је из рушевина подизао. Жича је уживала велики глас код српског народа, а народни гуслар певао је у славу и величину свете Жиче. У једној песми гуслар пева:

... Чујте мене, српскога гуслара:
Шта се ово у крај Ибра нића
Невод горе зелених Саволина
Како нека књига поронаша,
Како књига њеном отворена
Са словима црвеним и црним?
За час гласни сва слова црвена
За час отети као ветрови црва.

Певачуни даље о светој Жичи, о духовној житини српскога народа, о Стевану Немањинио сину, св. Сави, народни гуслар са тешким болом али поносно срца пева даље:

„Што су слова по књизи црвена
То су речи српског царовина,
Што су слова као бојни црва
То су речи српског робовина.“

Жича је стара 736 година и као нека стара харфа одаје чудесне мелодије векова наше историје и средњевековне културе, мелодије народног зидања и непријатељског рушења, херојских борби српског народа од пропасте српскога царства на Косову па све до Карађорђевог устанка 1804 — 1813 године.

Жича је уживала велики глас и доцније у нашем народу. Она се назива „Седмобрата Жича“ по томе што је у њој крунисано седам српских краљева, па су се за свако крунисање отварао нова врата.

Жичу су у заједници са нашим другим задужбинама опевале наше народне песме: „И царица међу манастири“ или:

„Да видиш Жичу код Мораве
И код Ибра више Карановца“.

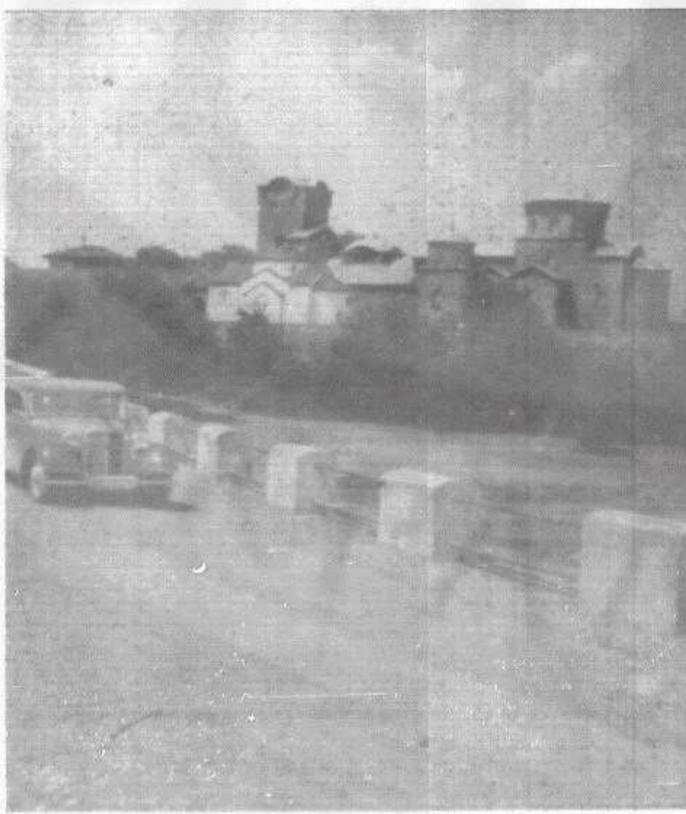
Данас се манастир Жича, као средњевековни споменик културе налази под заштитом Завода за проучавање споменика културе НРС.

Ове године извршиће се оправка изгорелог владиног конака у коме ће бити смештен Музеј Немањинке државе.

Колико угледа ужива манастир Жича код наших народа, показује чињеница да је исти у току 1953 године био посећен од преко 6.000 лица. Жичу је такође посетили више стотина страних држављана: Билега, Американца, Белгијанаца, Француза итд.

Жича је гордост српскога народа и понос наше средњевековне културе, и на издацима је да што пре предузму потребне заштитне мере, како би се овај живи споменик сачувао од даљег пропадања.

Милан Петровић-Батеја

СПОРТСКИ

ЖИВОТ

Предњачки течај
„Партизана“ у Каменици

„Партизан“ — Окружни савез за телесно васпитање у Ранковићеву организовао је у селу Каменици предњачки течај који је отпочео са радом на дан 16 јула ове године.

Течај походи 20 омладинаца и на њему се оспособљавају кроз систематску обуку за будуће друштвене предњачке. На овом течају је нарочита пажња посвећена раду на справама како би се од ових омладинаца изградиле евентуално и врхунски вежбачи, а многи за то имају услова. Ради се по 6 часова дневно, а остатак дана се користи на купању, пецању рибе у Мељаници и Каменици и на уживању природних лепота које Каменица са својом околином обилато пружа.

Љубав мештана према курсистима много чини да се омладинци на овом течају врло пријатно осећају. Љубав према партизанима из 1941 године који су из Каменице кренули у неравну борбу за ослобођење земље од непријатеља и за бољи живот радног народа живаљ овога краја у потпуности је пренео на припаднике „Партизана“. Нема ни старог ни младог који се радом ове организације не интересује и своју љубав према њеним припадницима не манифестује највидније топло и предано. „Волим друга Баја као Гођа“ (Гођа јој је рођени брат) вели другарица Мила Каменирац за нашега Бају врсног вежбача на справи из Ранковићева. Мало касније, на питање друга Љубинка Милетића зашто не вежба? она одговара: „стара сам, (има 21 годину) али, Љубинко, када се будем удала чим ми дете буде проходило дању га у „Партизан“.

Чланство „Партизана“ из Каменице овом приликом је доста научило. Њихови омладинци, а и старији, свакога дана су, а нарочито увече, ангажовани вежбама на свима справама почев од разбоја, па преко кругова, коња и вратила до партерне гимнастике. Они су се тако зближили са нашим вежбачима из Ранковићева да су постали врло блиски и једни другима искрено другарски одани. Неподољене симпатије свију уживају наши малишани — Бокица и Бобан главни пецароши, који ни једне вечери, захваљујући предусретљивости куварнице, нису без пржене рибе, а богме чешће пута се и ми старији омастимо њиховим ловом.

На дан 26 јула „Партизани“ су посетили своје другове планинаре у њиховом логору на Добрим Водама на Гочу. И једни и други су овом посетом били врло задовољни.

Из разговора које чланови „Партизана“ воде са мештанима о будућности Каменице и Гоча као врло примамљивих места за све туристе, а требали би да буду привлачне тачке за недељни одмор и за све грађане Ранковићева, може врло често да се чује да ови људи желе да се културно уздигну до највише могуће висине те да у организацији „Партизана“ за то гледају једно од могућих средстава, па су стога сви скупа врло одани овој друштвеној организацији. А колики ће допринос угледу нашег народа бити када један странац дође у Каменицу (а њихових посета биће у скорој будућности) па у живљу овога планинског села види културне људе, није потребно ни говорити. А. Ј.

КОШАРКА

ПОЧЕО ЈЕ ДРУГИ ДЕО
СРПСКЕ ЛИГЕ

СЛОГА - ЛОКОМОТИВА (Земун) 62:44 (34:17)

Слога је лако извојевала победу над противником који ниједног тренутка није успео да јој се супростави и победа од осамнајест поена разлике не представља реални однос снага ових двеју екипа. Пропуштена је шанса да се земунци победе са много већим резултатом. Можда је томе допринео и веома лош терен који је у многоме ометао играче у покрету. Деветорица слогаши дали су једну просечну партију у игри која није могла довољно да загреје гледаоце.

Наша екипа играла је у саставу: Новчић 7, Гајевић 2, Ковачевић 14, Штављанин 22, Петровић 7, Обрадовић 2, Милошевић 4, Адамовић 4, Вуксановић.

Други део првенства почео је. Старт је добар, али најтеже тек долази. Четири утакмице на страни и то три веома тешке: у Чачку, Београду и Крагујевцу.

На свом терену Слога дочекује чачанског Борца и ваљевску Будућност. Шта ће нам донети други део првенства-видећемо. Неке нарочите припреме за првенство нису биле. Ипак сви играчи оптимистички гледају на крајњи пласман.

У недељу Слога-Борац

У другом колу српске лиге 9 августа, Слога се састаје са најбољом екипом Србије, чачанским Борцем. Да ли ће недељни дерби донети изненађење или опет традиционалну победу Борца? Доћићемо одговор у недељу вече у 20 часова.

У предигри главне утакмице састају се јуниорке Борца и Слоге.

ФУТБАЛ

ПРВЕНСТВО СРЕЗА ЖИЧКОГ

У недељу 2 о.м. одиграно је II коло средње фудбалске лиге. На теренима првоименованих села постигнути су следећи резултати:

Дракчићи — Ратина 2:3
Опљанићи — Врдила 4:0
Конарево — Адрани 1:0
Грдица — Грачац 2:0
Рибница — Витановац 2:2
Драгосињи — Сирча 1:6
Врба — Чибуковац 2:0

Према досад постигнутим резултатима у оба кола на челу лиге налазе се Сирча, Опљанићи, Грдица и Врба са по четири бода. Даље следе Рибница са три бода, Конарево и Ратина са по два бода, Дракчићи, Врдила, Грачац, Витановац и Драгосињи са по једним бодом док су Адрани и Чибуковац без бодова.

* * *

Слога је у недељу гостовала у Трстенику, где је у прилично млакој игри и без залагања изгу-

била са резултатом 5:4. Голове за Слогу су дали Димитријевић 2, Шпановић и Ђирић по једна.

У тиму Трстеника није било слабих места.

Билијар „Атлас“ нов, два такса и шест кугла продајем

Пљаквица 4/1-Ранковићеве

Продајем лимарски алат и то: две лимарске машине - комплетне и целокупан остали прибор.

За услове обратити се Ради Митровић Цара Лазара 78.

ОБАВЕШТЕЊЕ
РАДИО - ПРЕТПЛАТНИЦИМА

Пријаве и претплате радио апарата врше се код нискарата од 1—15 септембра месеца у времену од 15—19 часова, у канцеларији на Тргу маршала Тита број 22 (Плавинарско друштво „Гвоздац“).

Дирекцији шума у Ранковићеву
потребни су:I.
ШЕФ РАЧУНОВОДСТВА

са најмање 15 година праксе

2. КЊИГОВОДЕ

са свршеном трговачком академијом и најмање 8 година праксе, (за Дирекцију шума у Ранковићеву). Плата по уредби.

II.

2 ШУМАРСКА ИНЖЕЊЕРА

са најмање 5 година праксе и положеним стручним испитом, и то једног за Шумску управу у Рашкој, а другог за Шумску управу у Новом Пазару. Стан у Новом Пазару и Рашкој обезбеден. Плата по уредби.

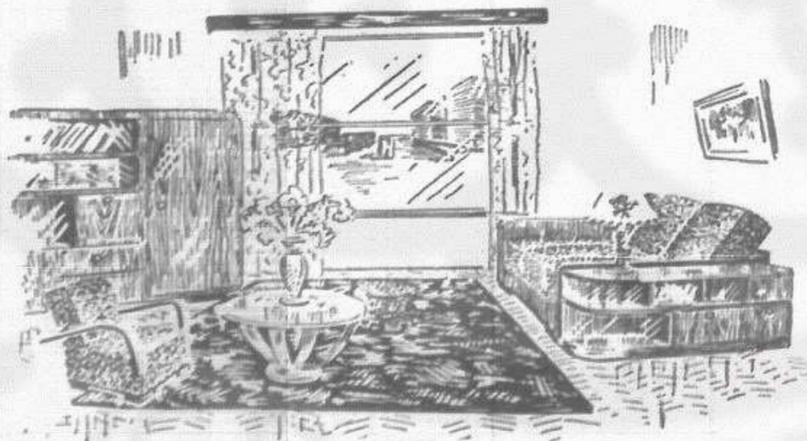
Пријаве са називом адресе, квалификација и досадашњег кретања у служби, доставити Дирекцији шума у Ранковићеву, од које се могу добити детаљнија обавештења, писмено или телефоном на број 99.

ПРОМАНИЈА

ТРГОВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА НАМЕШТАЈ -- БЕОГРАД

ПРОДАВНИЦА - РАНКОВИЋЕВО

НУДИ ВАМ НА СВОМ СТОВАРИШТУ:

највећи избор целокупног кућног намештаја (спавачких соба, кухиња, комбинованих соба, каучева, отомана, столице, фотеља итд.) како у комплетима тако и на комад.

Намештај „Романије“ је по квалитету најбољи а по цени најјефтинији. НЕМОЈТЕ ПРОПУСТИТИ ПРИЛИКУ — УВЕРИТЕ СЕ ЈОШ ДАНАС.